

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18Cb/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720200563
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5720200563.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., sídlo Pribinova 25, Bratislava 824 96, IČO 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., sídlo Kubániho 16, Bratislava 811 04, IČO: 36 857 033, proti žalovanému v rade 1/: WILDMAR spol. s r.o., sídlo Teplická 1446/53, Turčianske Teplice - Diviaky 039 01, IČO: 47 593 890 a žalovanému v rade 2/: O. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, H. H. - W. XXX XX, Občianskym združením CSP Turčianske Teplice, sídlo Teplická 1446/53, 039 01 Turčianske Teplice, IČO: 52 103 901, o zaplatenie 11.260,80 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaných v rade 1 a 2, spoločne a nerozdielne, zaplatiť mu sumu 11.260,80 Eur, úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 11.260,80 Eur od 8.3.2016 do zaplatenia a trovy konania.

2. V žalobe uviedol, že žalobca uzatvoril dňa 23.2.2015 so žalovanými Zmluvu o úvere č. 213779, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému v rade 1/ (ako dlžníkovi) úver vo výške 13.248,00 Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaní zaviazali splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 276,- Eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý podľa ustanovení zmluvy tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou splátok úveru, čo vyplýva z priloženého prehľadu splácania.

3. Listom zo dňa 21.2.2016 žalobca oznámil žalovaným, že sú v omeškaní s úhradou splátok. Súčasne im oznámil, že v dôsledku nespĺcania splátok je žalobca oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatiť všetky záväzky zo zmluvy. Keďže žalovaní neuhradili dlhované splátky, všetky splátky sa podľa zmluvy stali splatnými dňa 7.3.2016. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 12, ods. 12.3 zmluvy.

4. Celková suma dlhu žalovaných voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe uvedeného ustanovenia a predstavuje sumu 9.936,- Eur (žalovaní do dnešného dňa zaplatili sumu 3.312,- Eur).

5. V súlade s ustanovením článku 12., ods. 12.1 zmluvy si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty 2 x 662,40 Eur a úrok z omeškania vo výške podľa NV SR č. 21/2013 Z.z., 9 % ročne. Celková suma dlhu žalovaných voči žalobcovi je súčet neuhradených splátok a zmluvných pokút, spolu 11.260,80 Eur.

6. OS Martin rozhodol platobným rozkazom, č.k. 18Cb/14/2020-38, zo dňa 28.4.2019.

7. Proti platobnému rozkazu podali žalovaní v rade 1/ a 2/ spoločne odpor. Vzniesli námietku premlčania voči uplatnenému nároku, že žalobcovi vymáhaný nárok nedlžia a tento označili za úžeru, že podľa Zmluvy o revolvingovom úvere č. 213779-11784 j 23.2.2015 bolo dohodnuté poskytnutie úveru vo výške 13.248,- Eur, tento nebol poskytnutý v uvedenej výške, preto nie sú povinní zaplatiť za to, čo nedostali. Na účet bolo pripísaných len 4.000,- Eur, o čom prikladajú výpis z účtu vedený v Tatra banka, a.s.

8. Podľa zmluvy mali byť splátky vo výške 276,- Eur mesačne x 48, t. j. 13.248,- Eur, pričom zjavne ide o dosiahnutie úžery žalobcom. Keďže nedošlo k poskytnutiu predmetu zmluvy, zmluva nebola uzavretá. K dohode o zmluvnej odmene 9.248,- Eur, splatnej ku dňu poskytnutia úveru uviedol, že nie je možné dojednať zaplatenie úrokov v ten istý deň ako je uzavretá zmluva, pričom úver ešte ani nebol poskytnutý. Zmluva mala byť uzavretá 23.2.2015 a peňažné prostriedky mali byť poskytnuté 24.2.2015 podľa výpisu z účtu, teda nie je možné, aby platil úrok za poskytnutie ničoho. Opísal okolnosti, na základe ktorých si zobral predmetný úver - že ako študent po skončení strednej školy si v roku 2014 založil firmu, s pomocou svojich rodičov, aby mohol študovať na vysokej škole. Rodičia mu platili školné za prvý ročník štúdia, museli si zobrať úvery, ktoré nestíhali splácať a preto sa rozhodol vybaviť si nejaký úver, aby zaplatil dlžné splátky v banke a pomohol svojim rodičom. Reagoval na inzerát od žalobcu, v tom čase ako študent Paneurópskej vysokej školy v Bratislave si dohodol stretnutie 18.2.2015 na pobočke v Bratislave. Potreboval pre rodičov na zaplatenie ich úveru na bývanie 3.100,- Eur, pričom p. Matejka, ktorý vypisoval žiadosť o úver, mu povedal, že napíše sumu 4.000,- Eur, ktorú žiadal a tak podpísal takú žiadosť. Na stretnutí 18.2.2015 spísal pán O. predformulované tlačivá, ktoré si nepamätá, lebo to bolo v rýchlosti a bol ubezpečený p. O., že to sú len formality a podstatné je, že dostane úver. Ručne pán Matejka vypisoval za žalobcu údaje o žiadateľovi úveru, ktoré následne podpísal. Tiež žiadal údaje o jeho firme na preukázanie jeho platobnej schopnosti. Uviedol daňové priznanie, papiere si domov nezobral. Pán O. mu povedal, že mu zavolajú, lebo dodávateľ musí posúdiť, či mu môžu úver poskytnúť. Následne mu volal, že úver bol schválený, aby sa zastavil prevziať zmluvu. Dňa 23.2.2015 prišiel do kancelárie a rýchlo popodpisoval všetky predložené predformulované tlačivá, ktoré mu p. O. predložil. Na druhý deň 24.2.2015 mu na účet prišli peniaze vo výške 4.000,- Eur, ako boli dohodnutí. Hneď vybral z účtu 3.000,- Eur a jeho rodičia vložili peniaze na úverové účty v Slovenskej sporiteľni a zaplatili si tak omeškané splátky na úver na bývanie. O tom predložil výpis z účtu.

9. Úver splácal z účtu po 276,- Eur mesačne. V konajúcej veci mu nie je jasné, prečo žalobca žaluje sumu 11.260,80 Eur, keď dostal úver 4.000,- Eur. O faktúrach, ktorými bola vyúčtovaná zmluvná pokuta, v každej 662,40 Eur, nemá vedomosť, považuje ich za nedôvodné, faktúry mu nikdy neboli doručené, ani žiadna upomienka ani pokus o zmier. K žalobe nie sú priložené listiny, ktoré by preukazovali doručenie, preto ide o nedorozumenie. Zistil až teraz, že v zmluve je uvedená suma úveru 13.248,- Eur, hoci chcel iba 4.000,- Eur a takúto žiadosť podpísal. Na účet mu prišlo 4.000,- Eur. Keďže prijal od žalobcu iba 4.000,- Eur, čo je nesporné, o čom prekladá aj dôkaz, popiera poskytnutie úveru 13.248,- Eur.

10. Zmluvu č. 213779-11784 zo dňa 23.2.2015 považuje za neplatnú, pretože nedojednal úver 13.248,- Eur, ale 4.000,- Eur, ktoré mu prišli aj na účet.

11. Úverovú zmluvu žalovaní vyhodnotili ako spotrebiteľskú zmluvu, žiadali, aby túto zmluvu súd podrobil kontrole z úradnej povinnosti, že žalovaný si zobral spotrebiteľský úver a nie na výkon povolania. Všetky peniaze minul na súkromné účely. Žalobu považujú za zmätočnú, lebo nie je možné, aby za 4.000 Eur súd priznal 11.260,80 Eur, lebo by išlo o úžeru, ktorú by svojim rozhodnutím podporil aj súd a ktorá je podľa tr. zákona trestným činom. Žiadal vykonať dôkazy, výsluch p. O. a Beáty B. na okolnosti o uzavieraní zmluvy. Odpor proti platobnému rozkazu podpísal Martin Rendek ako konateľ žalovaného v rade 1/ a tiež ako fyzická osoba, žalovaný v rade 2/.

12. OS Martin uznesením, č.k. 18Cb/14/2020-61 zo dňa 27.7.2020, zrušil platobný rozkaz OS Martin zo dňa 28.4.2020, č.k. 18Cb/14/2020-38, voči žalovanému v rade 1/ a v rade 2/.

13. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu (č.l. 67 a nasl.) uviedol, že zmluva a nároky z nej majú obchodnoprávny režim, lebo dlžníkom zo zmluvného vzťahu je právnická osoba, žalovaný v rade 1/, ktorý požiadal o úver a predkladal dokumenty k žiadosti, tiež, že v zmluve, v článku 1., ods. 1.1, sa uvádza, že úver sa poskytuje na podnikateľské účely.

14. Žalovaný v rade 2/ mal právne postavenie spoludlžníka v súvislosti s označeným úverovým vzťahom. Poukázal na rozsudok KS v Bratislave, sp. zn. 2CoZm 106/2015, podľa ktorého poskytnutie záruky za podnikateľský úver nemá za následok, aby bola osobe poskytujúcej záruku poskytnutá ochrana ako spotrebiteľovi, keďže prísľub úveru a úverová zmluva sú zmluvami o dodávke služby, pričom záruka je iba prostriedkom, ktorého realizácia je závislá na samotnom poskytnutí úveru.

15. Odkázal na čl. 5., ods. 5.8 úverovej zmluvy, že podľa § 533 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spoludlžník 1/ a 2/ týmto pristupujú k peňažnému záväzku dlžníka spočívajúcom v úhrade úveru vrátane všetkých dlžníkovi poskytnutých revolvingov. Ďalej poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C 419/11: „Článok 15 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že fyzickú osobu, ktorá má úzke podnikateľské väzby alebo väzby spojené s povolaním vo vzťahu k spoločnosti, ako sú konateľstvo alebo väčšinový obchodný podiel v tejto spoločnosti, nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle tohto ustanovenia, ak prevezme ručenie za vlastnú zmenku vystavenú na zabezpečenie záväzkov tejto spoločnosti zo zmluvy o poskytnutí úveru. Toto ustanovenie sa preto neuplatňuje na určenie súdu, ktorý má právomoc rozhodnúť o žalobe, ktorou remitent vlastnej zmenky so sídlom v členskom štáte uplatňuje práva z tejto zmenky, ktorá bola v deň jej podpisu neúplná a bola vyplnená neskôr remitentom, voči zmenkovému ručiteľovi s bydliskom v inom členskom štáte.“

16. Žalobca poprel tvrdenie žalovaných, že poskytnutá výška úveru má byť nižšia ako suma uvedená v zmluve a v tejto súvislosti odkázal na čl. 1., ods. 1.1 úverovej zmluvy, čl. 4., ods. 4.1 úverovej zmluvy, čl. 9., ods. 9.1 úverovej zmluvy a po započítaní vzájomných pohľadávok bola zostávajúca časť v sume 4.000,- Eur vyplatená na účet dlžníka - žalovaného v rade 1/, čo sám preukázal. Tento postup žalovaný v rade 1/ nikdy nespochybnil, neodstúpil od úverovej zmluvy z dôvodu jej nesplnenia, poskytnutie úveru nevypovedal a ani žiadnym iným spôsobom nenapádal.

17. Predmetom konania je výlučne splatenie zostávajúcich splátok istiny úveru, ktoré neboli uhradené v zmysle splátkového kalendára a v dôsledku omeškania, s ktorými došlo k uplatneniu sankcie straty výhody splátok. Žalovaní v podanom odpore nikde nespochybnili fakt, že neuhradili splátky podľa splátkového kalendára.

18. Tvrdenie žalovaných o údajnom spôsobe použitia peňažných prostriedkov je právne neúčinné, pretože povahu zmluvného vzťahu neurčuje spôsob použitia prostriedkov po uzavretí zmluvy a vzniku zmluvného vzťahu.

19. Z predložených výpisov z účtu žalovaného v rade 1/ jednoznačne vyplýva, že suma úveru bola poskytnutá na podnikateľský účet spoločnosti žalovaného v rade 1/, výber v hotovosti 3.000,- Eur sa uskutočnil už pred pripísaním sumy úveru od žalobcu na tento účet.

Rovnako vložená suma na účet súkromnej osoby podľa výpisu z bankového účtu vedeného v SLSP nesúhlasí s tvrdením žalovaných, nakoľko vložených bolo 1.484,17 Eur.

20. K napádanej výške zmluvnej odmeny za poskytnutie úveru žalovanými uviedol, že nárok na zaplatenie zmluvnej odmeny nie je predmetom konania. V prejednávanej príhode tento nárok zanikol jeho splnením, pretože započítanie je právne relevantným spôsobom pre zánik záväzku. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou, ktorej predmetom je záväzok veriteľa na jednej strane poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky do určitej výšky a na druhej strane tomu zodpovedajúce právo veriteľa na úhradu odplaty za jeho poskytnutie zo strany dlžníka. Žalovaní svojimi vyjadreniami nerešpektujú odplatný charakter zmluvy o úvere, keď tvrdia, že žalobca má nárok iba na vrátenie sumy do výšky reálne poskytnutej čiastky.

21. V súvislosti s výškou zmluvnej odmeny poukazuje na ustanovenie § 502 OBZ a tvrdí, že v zmysle § 502 ods. 2 OBZ nie je v prípade úverovej zmluvy podľa zákona možné ani uvažovať o neplatnosti celého dojednania o úroku (pokiaľ je samozrejme úrok predmetom konania).

22. O výške zmluvnej odmeny a jej primeranosti svedčí ďalej aj to, že pri zohľadnení doby trvania splácania, ak by bolo riadne, je výška ročnej úrokovej sadzby 34,9 %, pričom uviedol vzorec na výpočet. Pri zohľadnení veličín súm 13248 ako budúcej splatenej hodnoty v eurách, 4000 aktuálna hodnota v eurách, 100 % úrokovú sadzbu a počet rokov splácania úveru 4 roky. Štandardnou matematickou úpravou sa následne odvodí výsledok (hodnota) $p = 34,9 \%$. Ďalej uviedol, že ide o úver nezabezpečený, teda absentuje vecný kolaterál alebo právo, ktoré by umožnilo uspokojenie pohľadávky nezávisle od vôle žalovaného 1/ ako dlžníka a žalovaného 2/ ako spoludlžníka. Žalovaný v rade 1/ nevrátil ani sumu 4.000,- Eur, keď ku dňu podania vyjadrenia zaplatil 3.312,- Eur.

23. Žalobca má za preukázané, že žalovaní v čase uzatvárania zmluvy vedeli, v akej výške sa úver poskytuje, boli im jasné ostatné dojednania zmluvy vrátane počtu splátok a ich výšky. Dovolávanie sa nevedomosti v konaní pred súdom v čase, keď odmietajú plniť to, na čo sa dobrovoľne a z vlastnej vôle zaviazali, sa javí byť špekulatívne a účelové.

24. Uvedenú skutočnosť zároveň potvrdzuje aj žiadosť o poskytnutie o úver, ktorú žalovaní podpísali a podávali žalobcovi v dostatočnom časovom predstihu pred podpisom zmluvy. Z tohto dokumentu jednoznačne vyplývajú uvedené parametre požadovaného a poskytnutého úveru. Žalovaní žiadali úver v nominálnej hodnote 13.248,- Eur s poskytnutou čiastkou vo výške 4.000,- Eur, ktorý má vrátiť v 48 mesačných splátkach po 276,- Eur.

25. Pokiaľ tvrdia, že k poskytnutiu finančných prostriedkov došlo z dôvodu, že malo ísť o výpomoc rodičom žalovaného 2/ v ťažkej finančnej situácii, je potom potrebné upriamiť pozornosť na to, že tvrdená motivácia o účele čerpania úveru je v rozpore s obsahom žiadosti, kde žalovaný v rade 1/ tvrdil, že o úver žiada z dôvodu investičného účelu. Nie je teda zrejmé, kedy žalovaní uvádzali nepravdivé skutočnosti, či v čase uzavretia zmluvy alebo v tomto konaní.

26. Žalovaný v rade 2/, podľa vlastného tvrdenia, mal študovať na súkromnej vysokej škole v Bratislave, kde ročné školné presahuje aj sumu 2.000,- Eur. Žalovaný v rade 2/ mohol študovať aj na verejnej vysokej škole bez školného, čiže tvrdenie o akejsi finančnej núdzi inej osoby sa nezdá byť dôvodné, ak bolo v možnostiach žalovaného v rade 2/ platiť uvedenú sumu školného. Výška úveru pritom nezodpovedá ani len sume údajne potrebnej na finančnú výpomoc inej osobe.

27. K výške zmluvných sankcií žalobca tvrdí, že žalovaní si boli vedomí tejto okolnosti už pri uzatvorení zmluvného vzťahu. Výška zmluvných sankcií žalovaným nebola do konania spochybnená, dojednanie o nich vyplýva zo slobodného a vážneho prejavu vôle, ktorý je v súlade s princípom zmluvnej dispozície žalovaného v období uzatvorenia predmetnej zmluvy. Považovať faktúry za zmluvné sankcie za nedôvodné s argumentáciou, že žalovaní nekontrolovali účet, ako splátky odchádzajú, je rovnako tvrdenie bez právneho významu, nakoľko žalovaní potvrdili, že úver sa splácal v omeškani.

28. Poukázal na to, že žalovaní uzatvorili aj ďalšiu Zmluvu o revolvingovom úvere pod č. 228337, z čoho jednoznačne vyplýva vedomosť žalovaných o obsahu zmluvného vzťahu medzi stranami, ako aj to, že žalovaným podmienky poskytnutia úveru v čase ich uzatvárania vyhovovali. Daná zmluva bola uzavretá v čase nasledujúcom po uzavretí Zmluvy o revolvingovom úvere č. 213779 - 11784, čo potvrdzuje, aký skutočný bol postoj žalovaných už v poradí k prvému zmluvnému vzťahu so žalobcom, že s jeho obsahom nielen súhlasili, ale im aj vyhovoval natoľko, že opätovne vstúpili do ďalšieho úverového vzťahu.

29. Súd dňa 26.11.2020 vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a ich PZ, ktorý ich neúčast' ospravedlnil, súhlasil, aby súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti, v neprítomnosti žalovaného v rade 1/ a žalovaného v rade 2/, za prítomnosti splnomocnenej zástupkyne žalovaného v rade 2/.

30. Súd vykonal dokazovanie listinami doloženými do spisu, vypočul splnomocnenú zástupkyňu žalovaného v rade 2/ a zistil:

Žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným v rade 1/ ako dlžníkom a žalovaným v rade 2/ ako dlžníkom č. 1 Zmluva o revolvingovom úvere č 213779-11784 dňa 23.2.2015. Za žalovaného 1/ konal pri podpise tejto zmluvy konateľ Martin Rendek, ktorý je ako dlžník č. 1 a žalovaný 2/.

31. Podľa čl. 1/1.1., veriteľ poskytuje dlžníkovi, na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti, peňažné prostriedky v dohodnutej výške 13.248,- Eur (ďalej „iba úver“) do ôsmich pracovných dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto zmluvy dlžníkom veriteľovi, vrátane všetkých jej príloh. Podpisom tejto zmluvy dlžník žiada o poskytnutie úveru v dohodnutej výške, vyplatenie v dohodnutej výške a dohodnutým spôsobom.

32. Podľa čl. 2/2.1., dlžník sa zaväzuje splatiť veriteľovi úver na vyššie uvedený bankový účet veriteľa v 48 mesačných splátkach vo výške 276,- Eur, splatných podľa splátkového kalendára. Splátkový kalendár je uvedený v Prílohe č. 1, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy.

33. Podľa čl. 4/4.1., za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Zmluvná odmena predstavuje 9.248,- Eur a je splatná ku dňu poskytnutia úveru.

34. Podľa čl. 5/5.8., spoludlžník č. 1/ a spoludlžník č. 2/ týmto pristupujú na základe § 533 OZ k peňažnému záväzku dlžníka, spočívajúcim v úhrade úveru, vrátane všetkých dlžníkovi poskytnutých revolvingov, príslušenstva úveru, prípadne uplatňovaných zmluvných pokút a ďalších prípadných peňažných záväzkov, ktoré vyplývú/vzniknú z tejto zmluvy a jej prípadných dodatkov.

35. Podľa čl. 9/9.1., zmluvné strany sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok vyplývajúcich z tejto zmluvy ku dňu poskytnutia úveru a to pohľadávky dlžníka podľa čl. 1.1. tejto zmluvy oproti pohľadávke veriteľa podľa čl. 4.1. tejto zmluvy. Rozdiel bude ku dňu poskytnutia úveru uhradený veriteľom na vyššie uvedený bankový účet dlžníka.

36. Podľa čl. 12/12.1., v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 15 dní po termíne splatnosti, je veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5% z nominálnej výšky úveru.

37. Podľa čl. 12/12.2., zmluvná pokuta podľa čl. 12. ods. 12.1. je splatná do 10 dní odo dňa vystavenia penalizačnej faktúry na úhradu zmluvnej pokuty. Zaplatením tejto zmluvnej pokuty nezaniká veriteľovi nárok na náhradu škody.

38. Podľa čl. 12/12.3., v prípade, že dlžník neuhradí splátku podľa aktuálneho splátkového kalendára riadne a včas a/alebo v prípade, že dlžník je v omeškaní s úhradou mesačnej splátky dlhšie ako 30 dní a/alebo v prípade, že dlžník je v omeškaní s úhradou iného peňažného záväzku podľa tejto zmluvy a/alebo v prípade, že poruší niektoré ustanovenie tejto zmluvy, najmä ustanovenia odseku 17.1. a/alebo v prípade, že ktorékoľvek prehlásenie dlžníka v tejto zmluve či v žiadosti o poskytnutie úveru je alebo sa stane nepravdivé:

a/ je veriteľ oprávnený odstúpiť od zmluvy;

b/ stávajú sa okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy;

c/ je veriteľ oprávnený jednostranne okamžite vypovedať túto zmluvu na základe písomného oznámenia doručeného dlžníkovi. Okamžitou výpoveďou sa zmluvný vzťah končí ku dňu doručenia písomného oznámenia dlžníkovi.

39. Podľa Splátkového kalendára ku Zmluve o revolvingovom úvere č. 213779 je dátum splatnosti prvej splátky 5.4.2015, výška splátky 276,- Eur, každá ďalšia splátka je splatná 5. deň príslušného mesiaca nasledujúceho po mesiaci apríl 2015, posledná splátka splatná 5.3.2019 tiež vo výške 276,- Eur (č.l. 8/rub-9).

40. V žiadosti o úvere je v ods. II. žiadateľ PO, identifikačné údaje štatutárneho zástupcu žiadateľa, v zátvorke sa uvádza „vypĺňajú iba podnikatelia - PO“, je ako konateľ uvedený Rendek Martin, jeho RČ, obchodné meno spoločnosti WILGMAR spol. s r.o., sú uvedené kontaktné, identifikačné a ekonomické údaje žiadateľa o poskytnutie úveru - podnikateľského subjektu, IČO: 47 593 890, bankové spojenie 2927912522, kód banky 1100; dátum začiatku podnikania 15. 3. 2014, OS, v ktorom je predmetná

spoločnosť zapísaná, adresa sídla spoločnosti. V údajoch o požadovanom úvere sa uvádza poskytnutá čiastka (čiastka k výplati 4.000,- Eur), splatnosť úveru v mesiacoch 48, výška mesačnej splátky 276,- Eur, nominálna hodnota úveru 13.248,-, požadovaný dátum splatnosti splátky je uvedený deň v mesiaci, účel čerpania investičný. Žiadosť je podpísaná žiadateľom a spolužiadateľom v Bratislave dňa 18.2.2015.

41. Podľa evidencie vykonaných platieb (č.l. 11) bolo zaplatených 12 splátok po 276,- Eur v termínoch: 27.2.2015, 15.5.2015, 5.6.2015, 6.7.2015, 2.9.2015, 11.9.2015, 14.10.2015, 27.11.2015, 17.12.2015, 4.2.2016, 11.3.2016 a 14.7.2016; k dátumu 23.2.2015 je ako mínusová položka zaúčtovaná suma 4.000,- Eur, č. účtu 2927912522/1100, VS: 213779.

42. Žalobca listom zo dňa 21.2.2016 (č.l. 12) oznámil žalovanému v rade 2/, že v prílohe tohto listu zasiela vyúčtovanie zmluvných pokút, ktoré žiada uhradiť v lehote splatnosti uvedenej vo vyúčtovaní a že v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy môže zosplatniť všetky záväzky, ktoré sa mali stať splatnými v budúcnosti. V takomto prípade bude požadovať ďalšiu zmluvnú pokutu vo výške 50 % z výšky revolvingovej pôžičky a bude vyplnená a uplatnená podpísaná bianco zmenka a celá záležitosť bude prostredníctvom právneho zástupcu postúpená na súd. Upozorňuje, aby v lehote do troch pracovných dní uhradil všetky záväzky, vyúčtované zmluvné pokuty a neuhradené splátky na tam uvedený účet vedený v ČSOB a.s. Bratislava, je uvedené číslo účtu, VS a konštantný symbol.

43. Vo fa č. 916000326 zo dňa 21. 1. 2016 žalobca vyúčtoval žalovanému v rade 2/ zmluvnú pokutu na základe Zmluvy č. 213779 vo výške 662,40 Eur, 5 % z výšky pôžičky, splátka č. 10, splatná 31.1.2016.

44. Vo fa č. 916000748 zo dňa 21. 1. 2016 žalobca vyúčtoval žalovanému v rade 2/ zmluvnú pokutu na základe Zmluvy č. 213779 vo výške 662,40 Eur, 5 % z výšky pôžičky, splátka č. 11, splatná 2.3.2016.

45. Podľa výpisu z podnikateľského účtu (č.l. 48) 2927912522, majiteľa - žalovaného v rade 1/, bol dňa 24.2.2015 uskutočnený výber v hotovosti 3.000,- Eur, ktorý realizoval žalovaný v rade 2/ a 24.2.2015 bola prijatá platba od žalobcu vo výške 4.000,- Eur.

46. Podľa § 261 ods. 1 OBZ, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

47. Podľa § 261 ods. 7 OBZ, touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

48. Podľa § 344 OBZ, od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

49. Podľa § 392 ods. 2 OBZ, pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku.

50. Podľa § 397 OBZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

51. Podľa § 497 OBZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

52. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

53. Podľa § 502 ods. 2 OBZ, pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

54. Podľa § 504 OBZ, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

55. Podľa § 506 OBZ, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

56. Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

57. Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

58. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom, žalovaným v rade 1/ ako dlžníkom a žalovaným v rade 2/ ako spoludlžníkom č. 1 bola uzatvorená Zmluva o úvere v zmysle ust. § 497 a nasl. OBZ. Predmetný zmluvný vzťah súd posúdil v zmysle § 261 ods. 1 OBZ ako obchodno-závazkový vzťah, vo vzťahu k žalovanému 2/ aj pri aplikácii ust. § 261 ods. 7 OBZ. Na posúdenie predmetného vzťahu ako obchodno-závazkového medzi žalobcom a žalovaným 1/ je splnená podmienka ust. § 261 ods. 1 OBZ, že ide o vzťah medzi podnikateľmi, právnickými osobami, teda podnikateľmi v zmysle ust. § 2 ods. 2 písm. a/ OBZ, podľa ktorého podnikateľom podľa tohto zákona je osoba zapísaná v obchodnom registri, pri ich podnikateľskej činnosti, pričom sa nevyžaduje, aby išlo o vzťah, ktorým sa bezprostredne realizuje predmet podnikania. Podľa čl. 1/1.1., predmetom zmluvy je poskytnutie úveru na účely výkonu podnikateľskej činnosti dlžníka. Žalovaný 1/ je aj žiadateľom o úver podľa žiadosti zo dňa 18. 2. 2015. Výpisom z OR žalovaného v rade 1/ bolo preukázané, že za žalovaného v rade 1/ konal konateľ Martin Rendek, ktorý súčasne podpísal zmluvu (aj žiadosť ako spolužiadateľ) ako fyzická osoba, dlžník 1/ - spoludlžník, čo súd vyhodnotil v zmysle § 261 ods. 7 OBZ, v zmysle ktorého sa režimom Obchodného zákonníka spravujú aj zabezpečovacie záväzky; v tejto súvislosti súd odkazuje aj na vyjadrenie žalobcu v odsekoch 14 a 15, s ktorým sa stotožňuje. Preto žalovaného 2/ nemožno považovať za spotrebiteľa, v zmysle právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa.

59. Hoci zmluva bola označená ako Zmluva o revolvingovom úvere č 213779-11784, v spore nebolo preukázané, že bol poskytnutý revolvingový úver, ale jednorazový, poskytnutý na podnikateľský účet žalovaného v rade 1/, ktorá skutočnosť dotvrdzuje charakter vzťahu ako obchodno-závazkového vzťahu a nie spotrebiteľského, ako argumentujú žalovaní v rade 1/ a 2/ v odpore a na pojednávaní splnomocnená zástupkyňa žalovaného v rade 2/. Bolo preukázané výpisom z podnikateľského účtu žalovaného 1/, že dňa 24. 2. 2015 bola na tento účet prijatá od žalobcu platba 4.000,- Eur.

60. Podľa splátkového kalendára (č.l. 8/rub), dlžník mal zaplatiť na predmetný úver prvú splátku dňa 5.4.2015 a každú ďalšiu vždy k 5. dňu nasledujúceho mesiaca, poslednú splátku 5.3.2019. Bolo preukázané prehľadom platieb, ktorý doložil žalobca (č.l. 11), že dlžník sa dostal do omeškania so splácaním splátky splatnej 5.5.2015, ktorú zaplatil až 15.5.2015, splátky splatnej 5.7.2015, ktorú zaplatil 6.7.2015, splátky splatnej 5.8.2015, ktorú zaplatil 2.9.2015, splátky splatnej 5.9.2015, ktorú zaplatil 11.9.2015, splátky splatnej 5.10.2015, ktorú zaplatil 14.10.2015, splátky splatnej 5.11.2015, ktorú zaplatil 27.11.2015, splátky splatnej 5.12.2015, ktorú zaplatil 17.12.2015, splátky splatnej 5.1.2016, ktorú zaplatil 4.2.2016, splátky splatnej 5.2.2016, ktorú zaplatil 11.3.2016 a splátky splatnej 5.3.2016, ktorú zaplatil 14.7.2016.

61. V zmysle ust. § 504 OBZ je dlžník povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote. Dlžník spravidla vracia úver postupne podľa dohodnutého splátkového kalendára. Lehota na vrátenie úveru môže byť určená aj ako určitý deň. Zmluvné strany dohodli v čl. 2/2.1., že poskytnutý úver dlžník vráti podľa splátkového kalendára, v 48 splátkach, počnúc prvou splátkou 5.4.2015. Súd ďalej poukazuje aj na dojednanie v čl. 12/12.3. písm. b (viď ods. 38), kde zmluvné strany dojednali, kedy je dlžník povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pre prípad, ak nastane skutočnosť, že dlžník neuhradí splátku podľa dojednaného (aktuálneho) splátkového kalendára riadne a včas, že v takom

prípade sa stávajú okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, teda odchyľne od § 506 OBZ. Zmluvné strany si tak upravili následky porušenia povinnosti hradiť splátky riadne a včas odchyľne od ust. § 506 OBZ, ktoré ustanovenie má dispozitívny charakter. Zmluva o úvere spravidla obsahuje splátkový kalendár, z ktorého je zrejmý dátum splatnosti jednotlivých splátok. Spravidla obsahuje aj dôsledky jeho nedodržania. Len v prípade, ak v zmluve absentuje úprava dôsledkov omeškania s platením splátok úveru (čo nie je daný prípad), len vtedy sa uplatní úprava omeškania dlžníka obsiahnutá v § 506 OBZ.

62. Bolo preukázané obsahom žaloby aj listom žalobcu zo dňa 21.2.2016 (č.l. 12), že žalobca neodstúpil od zmluvy pre porušenie povinnosti dlžníka platiť poskytnutý úver v splátkach podľa splátkového kalendára riadne a včas (čl. 12/12.3. písm. a/) ani neukončil úverovú zmluvu výpoveďou podľa dojednaní čl. 12/12.3. písm. c/. Uvedené žalobca ani netvrdil. Potom nastala okamžitá splatnosť všetkých záväzkov podľa úpravy v čl. 12/12.3. písm. b/. Uvedené je nesporné aj z listu žalobcu zo dňa 21. 2. 2016, kde sa uvádza, že žalobca je oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatiť všetky záväzky, ktoré sa mali stať splatnými v budúcnosti. Takýmto ustanovením zmluvy je dojednanie čl. 12/12.3. písm. b/ - podľa ktorého stávajú sa okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, a to bez úkonu, teda okamžite, lebo bola splnená podmienka - omeškanie dlžníka, od ktorej záviselo, či právne následky uvedeného dojednania nastanú (§ 36 ods. 2 OZ). Žalobca v žalobe uvádza, že: „...všetky splátky sa podľa zmluvy stali splatnými dňa 10. 1. 2017.“, že „Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 12, ods. 12.3 zmluvy.“ S ohľadom na súdom prijatý záver aj v ods. 61, 63 sa súd nestotožnil s dátumom splatnosti, ako ho uviedol žalobca v žalobe, že všetky splátky sa stali splatnými dňa 10. 1. 2017. Žalobca nepreukázal, že splatnosť záväzkov zo zmluvy nastala k dátumu 10. 1. 2017.

63. Dlžník preukázateľne neuhradil podľa dohodnutého splátkového kalendára riadne a včas splátku splatnú 5.5.2015. Pri preukázaní, že žalobca od zmluvy neodstúpil, ani neukončil zmluvu výpoveďou, nastali účinky zmluvného dojednaní, čl. 12/12.3. písm. b/, teda stali sa okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka, t. j. dňom omeškanej splátky 5.5.2015.

64. Súd uvádza, že v čl. 12./12.3. (viď ods. 38) spojka „a“ medzi možnosťami pod písm. a/ až c/, podľa názoru súdu neznamena, že možno uplatniť možnosti a/ až c/ v prípade porušenia uvedenej zmluvnej povinnosti kumulatívne; spojku „a“ súd vyhodnotil ako rovnocenné možnosti, ktoré nastanú v prípade porušenia povinnosti dlžníka /písm. b/, resp., ktoré môže veriteľ v takom prípade uplatniť /písm. a, c/. Preukázateľne veriteľ neodstúpil od zmluvy ani jednostranne zmluvu okamžite nevypovedal, potom nastali právne účinky dojednaní pri splnení podmienky, že dlžník neuhradil splátku podľa dohodnutého splátkového kalendára riadne a včas, podľa písm. b/ uvedeného zmluvného dojednaní. Túto skutočnosť aj veriteľ oznámil dlžníkovi listom, ktorý označil ako pokus o zmier pred začatím súdneho konania.

65. Žaloba bola podaná na OS MT dňa 17.2.2020, t. j. po uplynutí 4-ročnej premlčacej doby v zmysle ust. § 397 OBZ. Premlčacia doba začala plynúť podľa § 392 ods. 1 OBZ od splatnosti nesplneného záväzku, t. j. od 5.5.2015 a uplynula dňa 5.5.2019, teda pred podaním žaloby na súd. Pri vznesenej námietke premlčania žalovanými v rade 1/ a 2/ v odpore proti platobnému rozkazu, aj splnomocnenou zástupkyňou žalovaného v rade 2/ na pojednávaní dňa 26.11.2020, súd žalobu v časti premlčaného nároku zamietol, v zmysle § 100 ods. 1 OZ, podľa ktorého, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

66. Súd zamietol aj nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa písomne uzatvorenej dohody o zmluvnej pokute v čl. 12./12.1 a 12./12.2., ktorá bola vyúčtovaná vo faktúre č. 916000326 za omeškanie so splátkou č. 10 a vo faktúre č. 916000748 za omeškanie so splátkou č. 11. S ohľadom na skutočnosť, že pre porušenie povinnosti dlžníka, zaplatiť riadne a včas už splátku splatnú dňa 5.5.2015, pri preukázaní, že žalobca od zmluvy neodstúpil, ani neukončil zmluvu výpoveďou, nastali účinky zmluvného dojednaní, čl. 12/12.3. písm. b/, a súčasne pri aplikácii § 36 ods. 1 a 2 OZ a § 504 OBZ sa stali okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka, t. j. dňom omeškanej splátky 5.5.2015. Žalobca potom nedôvodne vyúčtoval zmluvnú pokutu v predmetných faktúrach za omeškanie splátok č. 10 a 11, lebo tieto podľa dohodnutého splátkového kalendára boli splatné v dňoch 5. 1. 2015 a 5. 2. 2015, kedy už dlžník nemal plniť podľa dohodnutého splátkového kalendára, ale bol povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v zmysle dojednaní čl. 12/12.3. písm. b/, kde zmluvné strany dojednali, v súlade

s ust. § 504 OBZ, lehotu, kedy je dlžník povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pre prípad, ak nastane skutočnosť, že dlžník neuhradí splátku podľa dojednaného (aktuálneho) splátkového kalendára riadne a včas (viď aj ods. 61 - 63).

67. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspech vo veci.

Žalovaný mal úspech vo veci v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

68. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

69. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.